De werkwijze en het beoordelingskader van de CWS

1. Inleiding

De opdracht van de CWS

De Commissie aanvullende schadevergoeding Werkelijke Schade (CWS) adviseert de Uitvoeringsorganisatie Herstel Toeslagen (UHT) over verzoeken van gedupeerde ouders om aanvullende schadevergoeding. Dat doet de CWS op basis van de opdracht in de Wet Hersteloperatie Toeslagen, voorheen de Compensatieregeling. Hierin is opgenomen dat de CWS met toepassing van het civiele schadevergoedingsrecht beoordeelt of de door de ouder werkelijk geleden schade hoger is dan de al ontvangen compensatie en hoeveel hoger. Ook moet die schade het gevolg zijn van het handelen van de Belastingdienst (causaal verband). Hierbij is de aanvullende opdracht geformuleerd dat de CWS ruimhartig te werk moet gaan bij de vaststelling van het causaal verband tussen de gestelde schade en het handelen van de Belastingdienst en bij de begroting van de schade. Dit betekent dat er geen hard bewijs van de ouder wordt gevraagd, maar dat de ouder het gestelde aannemelijk moet maken.

Hoe gaat de CWS te werk?

Als de CWS het verzoek van de ouder heeft ontvangen, wordt eerst in kaart gebracht welke schadeposten door de ouder worden opgevoerd. Dit wordt het screeningstraject genoemd. Daarbij is het belangrijk dat enkel de schade van de ouder, de huidige toeslagpartner en in beperkte mate het (destijds) minderjarige kind door de CWS beoordeeld kan worden.

Om meer duidelijkheid te krijgen over het verzoek vraagt de screeningsmedewerker aan de ouder om aanvullende informatie. Ook wijst deze medewerker de ouder op de mogelijkheid om rechtsbijstand te krijgen van bijvoorbeeld een advocaat. Een gedupeerde ouder heeft recht op gratis juridische hulp. Deze hulp is onafhankelijk van de CWS en de Belastingdienst en is altijd gratis. Uiteraard mag de ouder een eigen advocaat of rechtshulpverlener inschakelen. Als die geen gratis rechtshulp biedt, dan vergoedt de CWS de redelijke kosten.

Als het dossier compleet is, stuurt de medewerker de zaak aan een secretaris en een commissielid voor de beoordeling van het verzoek. De ouder krijgt daarbij de mogelijkheid het verzoek mondeling toe te lichten in een toelichtingsgesprek. De ouder kan in het verzoekformulier aangeven of er behoefte bestaat aan een toelichtingsgesprek. Op deze keuze kan worden teruggekomen tot het moment dat de CWS advies heeft uitgebracht aan de UHT. Tijdens dit toelichtingsgesprek krijgt de ouder volop de gelegenheid te vertellen wat er in zijn/haar geval is gebeurd met de kinderopvangtoeslag en wat hiervan de gevolgen zijn geweest. Dit gesprek is in eerste instantie bedoeld voor de CWS om te luisteren, maar er kunnen ook vragen gesteld worden door de CWS. Soms worden deze vragen voor het gesprek al schriftelijk aan de ouder voorgelegd, zodat de ouder zich hierop kan voorbereiden. Het kan ook zijn dat het handiger is de ouder eerst te spreken en daarna te bepalen welke vragen er nog openstaan.

Na het gesprek stuurt de secretaris een verslag van het gesprek aan de ouder. De ouder kan hierop reageren en deze reactie wordt bij het verslag gevoegd. Vervolgens wordt door de secretaris en het commissielid een advies opgesteld, dat daarna ook door andere medewerkers binnen de CWS wordt meegelezen en beoordeeld. Daarbij wordt met name nagegaan of er in gelijke gevallen op gelijke wijze wordt geadviseerd. Het is de bedoeling dat maatwerk wordt geleverd, waarbij gelijke gevallen

op dezelfde manier worden behandeld en dat – voor zover aanwezig - dezelfde maatstaf wordt gehanteerd.

Na het doorlopen van dit proces stuurt de CWS het advies naar de UHT. Als de UHT nog vragen heeft over het advies, worden die aan de CWS gesteld. Dit gebeurt in het kader van de zogenoemde vergewisplicht; de plicht die op de UHT rust om te controleren of het advies zorgvuldig is opgesteld, goed te volgen is en overeenkomt met het beleid dat de UHT van de CWS kent. Hierna neemt de UHT een beslissing op het verzoek van de ouder, waarbij de UHT over het algemeen het advies van de CWS volgt. De UHT kan in uitzonderlijke gevallen afwijken van het advies van de CWS, maar dit moet dan goed onderbouwd worden. Deze beslissing wordt een beschikking aanvullende schadevergoeding genoemd.

Het streven van de CWS is om het adviestraject binnen 6 maanden te doorlopen. In de praktijk hangt deze doorlooptijd ook af van de beschikbaarheid van de ouder en de eventuele rechtsbijstandsverlener voor de planning van een toelichtingsgesprek en de reactietijd voor beantwoording van vragen en/of het sturen van noodzakelijke aanvullende informatie door de ouder en de eventuele gemachtigde.

2. Aannemelijkheid van schade, causaal verband en schadebegroting

Om in aanmerking te komen voor aanvullende schadevergoeding, moet een ouder meer doen dan alleen vertellen dat er schade is geleden en dat die schade is veroorzaakt door de problemen met de kinderopvangtoeslag. De ouder moet het verhaal aannemelijk maken. Dit betekent niet dat er van de ouder harde bewijsstukken worden gevraagd, maar wel dat het verhaal van de ouder past in de tijdlijn zoals dat uit het dossier volgt en wordt ondersteund door de overige aanwezige informatie. Zo kan er bijvoorbeeld pas sprake zijn van schade door vervangende opvangkosten op het moment dat uit de beschikbare informatie volgt dat het waarschijnlijk is dat er vervangende opvang is afgenomen. Dit volgt bijvoorbeeld uit informatie als loonstroken, arbeidsovereenkomsten maar ook aangiftes van inkomstenbelasting. Als hieruit blijkt dat de ouder fulltime werkte dan kan hieruit ook logischerwijs volgen dat de ouder het kind/de kinderen niet zelf kon opvangen en er vervangende opvang nodig was. Ook moet uit het verhaal van de ouder voldoende volgen dat dit het gevolg was van de problemen met de kinderopvangtoeslag.

De ouder kan hierbij hulp krijgen van een rechtsbijstandverlener. Daarnaast probeert de CWS de ouder hierbij zoveel mogelijk te helpen. Heeft een ouder in het verzoekformulier de schade nog niet voldoende aannemelijk gemaakt? Dan stelt de CWS de ouder hierover aanvullende vragen, schriftelijk of in het toelichtingsgesprek. De ouder krijgt de gelegenheid de schade in dat gesprek nader toe te lichten.

Pas op het moment dat aannemelijk is dat de ouder schade heeft geleden *én* dat deze schade in direct verband staat met het handelen van de Belastingdienst (het zogenoemde causale verband), komt de CWS toe aan het begroten van de schade. Het bestaan van schade en de aanwezigheid van een causaal verband tussen deze schade en de kinderopvangtoeslagproblematiek zijn dus voorwaarden om toe te komen aan het begroten van de schade. Uitgangspunt daarbij is dat de schade in het individuele geval zo *concreet* mogelijk wordt vastgesteld. Met andere woorden: er wordt zo min mogelijk met standaardbedragen gewerkt en er wordt zoveel mogelijk gekeken naar wat deze ouder daadwerkelijk aan schade heeft geleden. Ook wordt hierbij meegenomen de

toekomstige schade waarvan voldoende voorzienbaar is dat de ouder deze schade in de toekomst ook daadwerkelijk zal lijden. Gedacht kan hierbij worden aan de overeengekomen rente bij een lening. De CWS kijkt hierbij naar wat redelijk is onder de gegeven omstandigheden. Daarbij is wel van belang dat vergelijkbare situaties op dezelfde manier worden beoordeeld.

Als daar een speciale reden voor is wordt uitgegaan van een algemene situatie, zoals bij schade als gevolg van studievertraging door de problemen met de kinderopvangtoeslag het geval kan zijn. Bijvoorbeeld welke kosten er in het algemeen zijn verbonden aan studiemateriaal als een ouder niet (meer) weet hoeveel geld er is betaald aan studieboeken. Dit wordt *abstracte schadeberekening* genoemd.

3. Materiële schade

De verschillende materiële schadeposten

Met materiële schade wordt bedoeld alle schade die direct in geld kan worden uitgedrukt. Hier kunnen heel veel verschillende posten onder vallen, zoals kosten voor vervangende opvang, verlies aan inkomsten en vermogensschade bij (gedwongen) verkoop van spullen. In de compensatiebeschikking van de UHT is onder andere voor de materiële schade een vergoeding gegeven van 25 procent van het bedrag dat door de Belastingdienst/Toeslagen ten onrechte is teruggevorderd. Wanneer de ouder meent dat de werkelijke materiële schade hoger is dan dit bedrag kan de ouder een verzoek om aanvullende schadevergoeding indienen bij de CWS. Indien aannemelijk is dat de werkelijke schade hoger is dan het bedrag dat de UHT al heeft toegekend, zal de CWS adviseren om een aanvullende schadevergoeding voor de materiële schade aan de ouder uit te keren.

Hierna zal op de verschillende en meest voorkomende schadeposten worden ingegaan. Dit betekent uitdrukkelijk niet dat niet meer en/of andere schadeposten kunnen worden ingediend en beoordeeld. Hierbij wordt de (willekeurige) volgorde van het verzoekformulier aangehouden.

1. Vervangende opvangkosten

Het kan zijn dat de ouder door de problemen met de kinderopvangtoeslag vervangende opvang voor het kind/de kinderen heeft moeten regelen omdat geen toegang meer bestond tot de reguliere kinderopvang. De kosten hiervan, kunnen voor vergoeding in aanmerking komen. Zoals hiervoor toegelicht kan er pas sprake zijn van schade door vervangende opvangkosten op het moment dat aannemelijk is dat er vervangende opvang is geweest. Dat is het geval als uit de informatie bijvoorbeeld volgt dat de ouder fulltime werkte en dat de vervangende opvang daarom nodig was omdat de ouder het kind/de kinderen niet zelf kon opvangen. Verder moet duidelijk zijn voor welk kind/kinderen die opvang is afgenomen en hoe vaak, én dat hiervoor is betaald. Deze informatie kan volgen uit bijvoorbeeld de inkomensgegevens van de ouder en partner, leeftijd van de kinderen (wel of niet basisschoolleeftijd) en betaalbewijzen en/of rekeningafschriften. Tot slot moet uit het verhaal van de ouder volgen dat het inschakelen van vervangende opvang het gevolg was van de problemen met de kinderopvangtoeslag en dat hier geen andere reden voor was. Pas dan kan de CWS adviseren de redelijk gemaakte kosten te vergoeden. Als maatstaf van een redelijke vergoeding gebruikt de CWS de volgende formule: Eerste kind (kind met de meeste opvanguren) € 5 per uur, het tweede kind € 2 per uur en elk volgend kind € 1 per uur. Reiskosten naar de vervangende opvang komen meestal niet voor vergoeding in aanmerking, omdat een ouder ook wanneer er wel kinderopvangtoeslag wordt ontvangen en het kind naar reguliere opvang gaat, de ouder deze

reiskosten zelf dient te dragen. Alleen wanneer de afstand tot de vervangende opvang aanzienlijk groter is dan de gebruikelijke opvang, kunnen deze reiskosten voor vergoeding in aanmerking komen.

2. *Reiskosten*

De reiskosten die de ouder heeft gemaakt in verband met de problemen met de kinderopvangtoeslag kunnen voor vergoeding in aanmerking komen. Het gaat hierbij om bijvoorbeeld reiskosten voor het bezoeken van de maatschappelijk werker, advocaat en/of het bijwonen van zittingen. Deze reiskosten moeten aannemelijk worden gemaakt. Dit kan bijvoorbeeld volgen uit het feit dat door de ouder rechtsmiddelen zijn ingediend tegen eerdere beslissingen van de Belastingdienst en dat de ouder hierbij is bijgestaan door een gemachtigde. Ook kan in de uitspraak van de rechter staan dat de ouder aanwezig was bij de zitting. De CWS kan adviseren deze reiskosten te vergoeden tegen een standaardvergoeding van € 0,30 per kilometer of de kosten van openbaar vervoer op basis van tweede klas. Deze post heeft vaak een relatie met de hierna genoemde post van dagen waarop niet kon worden gewerkt. Het gaat hier uitdrukkelijk niet om de reiskosten gemaakt in verband met de vervangende opvang.

3. *Kosten van dagen waarop niet gewerkt kon worden*

Het gaat bij deze schadepost om dagen dat de ouder niet heeft kunnen werken in verband met regelzaken rondom de kinderopvangtoeslagproblematiek. Het gaat dan bijvoorbeeld om het uitzoeken, verzamelen en indienen van door de Belastingdienst gevraagde bewijsstukken, het inwinnen van (juridisch) advies en/of het bijwonen van zittingen. Ook hier geldt dat de schade en het oorzakelijke verband met de kinderopvangtoeslagproblematiek door de ouder aannemelijk moeten worden gemaakt, bijvoorbeeld doordat uit de informatie volgt dat de ouder beroep heeft ingesteld en de behandeling van dit beroep bij de rechtbank heeft bijgewoond. De vergoeding van deze zogenoemde verletdagen bedraagt € 75 per dagdeel en geldt ook indien de ouder betaald verlof heeft opgenomen. Het gaat hier uitdrukkelijk niet om de vrije dagen die een ouder heeft opgenomen om het eigen kind/de eigen kinderen op te vangen. De schade als gevolg het opnemen van (gedeeltelijk) *onbetaald* verlof voor de opvang van eigen kinderen kan als inkomensschade gemeld worden.

4. *Inkomensschade*

Het gaat hier om een verlies aan inkomsten als gevolg van de problemen met de kinderopvangtoeslag. De ouder kan bijvoorbeeld minder zijn gaan werken of helemaal gestopt zijn met werken om het kind/de kinderen zelf op te kunnen vangen nu het kind/de kinderen door het wegvallen van de kinderopvangtoeslag niet meer naar de reguliere opvang konden. Deze inkomensachteruitgang kan door de CWS worden meegenomen, voor zover die niet is opgevangen door andere vormen van inkomen zoals een uitkering. Ook kan het zo zijn dat de ouder een promotie heeft gemist of studievertraging heeft opgelopen waardoor de ouder later op de arbeidsmarkt is gekomen. Wanneer aannemelijk is dat deze achteruitgang van het inkomen of het achterblijven in loon inderdaad het gevolg is van de problemen met de kinderopvangtoeslag, kan deze schade voor vergoeding in aanmerking komen. Daarbij kijkt de CWS ook naar andere mogelijke oorzaken voor de achteruitgang van het inkomen of het achterblijven in loon die los staan van de kinderopvangtoeslag. Belangrijke stukken in dit verband zijn bijvoorbeeld een arbeidsovereenkomst, een vaststellingsovereenkomst/opzegging of rechterlijke uitspraak, een verklaring van de (voormalige) werkgever (een recente verklaring of verslagen van functioneringsgesprekken of beoordelingsformulieren van destijds) of studieresultaten van voor de problemen met de kinderopvangtoeslag.

Het komt regelmatig voor dat een ouder aangeeft dat hij/zij als gevolg van de problemen met de kinderopvangtoeslag ziek is geworden of dat de al bestaande medische klachten daardoor zijn verergerd en daardoor arbeidsongeschikt is geraakt of de studie heeft afgebroken. Omdat de CWS zelf geen medische beoordeling kan doen, zal de CWS indien nodig in overleg met de ouder een medisch deskundige inschakelen. Dit kan alleen wanneer de ouder het verhaal kan en wil onderbouwen met medische stukken. Hierbij kan gedacht worden aan het journaal van de huisarts en/of het rapport van de verzekeringsarts.

Voor de begroting van de inkomensschade wordt door de CWS een externe deskundige ingeschakeld. Deze deskundige berekent het misgelopen loon, als ook de pensioenschade. Voor het maken van deze berekening is het van belang dat de deskundige beschikt over voldoende relevante stukken, zoals loonstroken, een (uniform) pensioenoverzicht en een arbeidsovereenkomst.

5. Schade wegens studievertraging

Het komt voor dat ouders die studeerden door de problemen met de kinderopvangtoeslag studievertraging hebben opgelopen of zijn gestopt met de opleiding. Bijvoorbeeld omdat er geen toegang tot reguliere kinderopvang meer was. Ook kan het zijn dat de ouder de studie heeft gestaakt of opgeschort en is gaan werken om de terugvorderingen van de Belastingdienst te kunnen betalen. Indien aannemelijk kan worden dat de ouder als gevolg van de problemen met de kinderopvangtoeslag studievertraging heeft opgelopen of helemaal is gestopt met de opleiding, dan kunnen studiekosten als collegegeld en boekengeld die langer zijn betaald dan onder normale omstandigheden het geval was geweest of zijn betaald terwijl de opleiding nooit is afgerond onder deze schadepost opgevoerd worden. De CWS kijkt dan onder meer naar het moment waarop sprake is van vertraging of stoppen in verhouding tot de tijdlijn van de problemen met de kinderopvangtoeslag. Ook wordt gekeken naar het verloop van de studie voorafgaand aan deze problemen en de toen behaalde studieresultaten. Bij de begroting van de kosten kunnen door de ouder betaalbewijzen en/of facturen worden overgelegd. Wanneer de ouder deze stukken niet (meer) heeft, wordt uitgegaan van de redelijke kosten. Voor collegegeld wordt bijvoorbeeld gekeken naar het standaard tarief dat jaarlijks door de overheid wordt vastgesteld.

6. Vermogensschade door (gedwongen) verkoop of beslaglegging

Bij deze schadepost kan het waardeverlies door (gedwongen) verkoop van spullen of beslaglegging op deze spullen door de ouder worden opgevoerd. Gedacht kan dan worden aan het aantoonbaar onder de marktwaarde verkopen van bijvoorbeeld de woning, auto, sieraden, inboedel of andere (waardevolle) eigendommen. Het verschil tussen de marktwaarde ten tijde van de (gedwongen) verkoop of beslaglegging en de opbrengst vormt in dit geval de materiële schade. Eventuele (hypothetische) waardestijgingen in de toekomst (gerekend vanaf het moment van (gedwongen) verkoop of beslaglegging) worden niet beschouwd als materiële schade die bij de CWS voor vergoeding in aanmerking komt. Ook hier geldt dat de schade en het oorzakelijke verband met de kinderopvangtoeslagproblematiek door de ouder aannemelijk moeten worden gemaakt. Dit kan bijvoorbeeld aan de hand van een taxatierapport, aankoopbewijzen of bankafschriften. Daarnaast kijkt de CWS ook naar het moment van verkoop van of beslaglegging op de waardevolle eigendommen en het moment waarop de problemen met de kinderopvangtoeslag zijn gestart. Ook is vaak nog informatie terug te vinden over de marktwaarde op het moment van verkoop of beslaglegging.

7. Andere kosten

Het kan zijn dat de ouder andere kosten heeft gemaakt als gevolg van de problemen met de kinderopvangtoeslag die niet onder de hiervoor genoemde schadeposten kunnen worden ondergebracht. Deze kosten kunnen onder deze post naar voren worden gebracht. Daarbij geldt wel dat steeds de schade en het oorzakelijke verband met de kinderopvangtoeslagproblematiek door de ouder aannemelijk moet worden gemaakt om voor vergoeding in aanmerking te kunnen komen Gedacht kan dan worden aan verhuiskosten en incassokosten. Hierna volgen meer voorbeelden van schadeposten die onder de categorie 'andere kosten' kunnen vallen.

Schulden

Een ander voorbeeld zijn de bijkomende kosten bij schulden en geldleningen. Hiervoor geldt dat de hoofdsom van de lening of schuld niet als schade is aan te merken. De bijkomende kosten, zoals bijvoorbeeld de (betaalde) rente en/of afsluitkosten gelden wel als materiele schade. Dit zijn immers extra kosten die zonder het aangaan van de schuld of geldlening niet betaald hadden hoeven worden. Wel moet sprake zijn van een lening of schuld die is aangegaan als gevolg van de kinderopvangtoeslagproblematiek. Voor openstaande private betalingsachterstanden en de daarbij behorende bijkomende kosten geldt dat deze worden beoordeeld door het schuldenloket van de Sociale Banken Nederland (SBN) en niet door de CWS. Openstaande publieke betalingsachterstanden worden door de betreffende publieke schuldeisers beoordeeld en afgehandeld.

Kosten juridische bijstand

Ook worden vaak kosten van juridische bijstand, anders dan voor de procedure bij de CWS, onder deze restcategorie naar voren gebracht. Het gaat dan bijvoorbeeld om kosten van juridische bijstand voorafgaand aan de erkenning van de kinderopvangtoeslagproblematiek (bijvoorbeeld bezwaar- en beroepsprocedures tegen terugvorderingen), de integrale beoordeling of andere juridische procedures waarvan de ouder stelt dat deze het gevolg zijn geweest van de problemen met de kinderopvangtoeslag.

Voor de eerste groep geldt dat voor deze kosten een forfaitaire compensatie in de compensatiebeschikking van de UHT is opgenomen. Voor zover deze compensatie ontoereikend is, kunnen de overige kosten door de CWS worden vergoed op basis van de dubbele redelijkheidstoets. Dit houdt in dat de CWS beoordeelt of het redelijk is dat de ouder deze kosten voor rechtsbijstand in dit concrete geval heeft gemaakt en daarnaast of de hoogte van deze kosten gelet op de gevoerde procedure redelijk zijn.

Voor de tweede groep, de juridische bijstand tijdens de integrale beoordeling door de UHT, heeft de CWS bepaald dat gelet op de geringe taak van de ouder in deze procedure een beperkte rol voor de gemachtigde is weggelegd. Daarom heeft de CWS hier een maximale vergoeding voor 3 uur tegen een redelijk uurtarief aan gehangen. Dit redelijke tarief heeft de CWS voor de herstelprocedure vastgesteld op bedrag van € 200 tot € 250 per uur, inclusief kantoorkosten en exclusief btw.

Voor de laatste categorie geldt dat voor zover de CWS een causaal verband aanneemt tussen de gevoerde procedures en de kinderopvangtoeslagproblematiek, deze kosten kunnen worden vergoed, eveneens met toepassing van de dubbele redelijkheidstoets. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan de kosten om gedwongen verkoop van een woning te voorkomen, uithuiszetting bij huurachterstanden voorkomen en het voeren van een procedure voor schuldhulpverlening.

Belangrijk bij deze schadepost is dat wanneer sprake is van een vorm van gesubsidieerde rechtsbijstand, door de gemachtigde geen kosten in rekening mogen worden gebracht bij de ouder.

Deze meerkosten kunnen daarom ook niet als werkelijke schade bij de CWS worden opgevoerd. Immers moet steeds sprake zijn van schade van de ouder. Onder deze schadepost kunnen daarom alleen de kosten van juridische rechtsbijstand worden vergoed die op basis van een uurtarief door de ouder is betaald.

Medische kosten

Tot slot kunnen medische kosten onder deze post naar voren worden gebracht. Daarbij bestaat er een onderscheid tussen verschillende medische kosten. Ten eerste zijn er de zorgkosten die niet zijn vergoed omdat er geen aanvullende verzekering meer is. In dat geval moet worden beoordeeld of de ouder eerder aanvullend verzekerd was, of de genoemde kosten inderdaad door die aanvullende verzekering werden gedekt en of er een causaal verband bestaat tussen het beëindigen van de aanvullende verzekering en de problemen met de kinderopvangtoeslag. Dit laatste kan bijvoorbeeld volgen uit de tijdlijn: wanneer de ouder de aanvullende verzekering al heeft opgezegd voordat de terugvordering van de kinderopvangtoeslag bekend is geworden, is de aanvullende verzekering niet opgezegd als gevolg van de financiële problemen die samenhangen met de kinderopvangtoeslagproblematiek.

Daarnaast zijn er de medische kosten die samenhangen met medische klachten die zijn veroorzaakt door de problemen met de kinderopvangtoeslag. Voor zover de ouder stelt dat hij/zij ziek is geworden als gevolg van het handelen van de Belastingdienst en dit onderbouwd wordt met medische stukken, zal de CWS ter beoordeling hiervan in overleg met de ouder een medisch deskundige inschakelen. Wanneer geconcludeerd wordt dat de medische klachten inderdaad (mede) veroorzaakt zijn of zijn verergerd door het handelen van de Belastingdienst, komen de daarmee samenhangende medische kosten (ook een eventueel deel van het eigen risico) voor vergoeding in aanmerking. Als er meerdere oorzaken zijn aan te wijzen, zal de CWS de kosten naar rato vergoeden. Ook wordt hierbij rekening gehouden met de al bestaande gezondheidsklachten en eventuele persoonlijke kwetsbaarheden van de ouder.

De laatste categorie medische kosten zijn de kosten die samenhangen met de bestuursrechtelijke premie zorgverzekering. Dit is een verhoogde (boete)premie die moet worden betaald als een Nederlander zelf geen ziektekostenverzekering heeft afgesloten of wanneer sprake is van forse betalingsachterstanden. Wanneer duidelijk is dat de ouder als gevolg van de (financiële) problemen als gevolg van de problemen met de kinderopvangtoeslag de bestuursrechtelijke premie heeft moeten betalen, komen de kosten daarvan voor vergoeding in aanmerking. De schade bestaat dan uit het verschil tussen de bestuursrechtelijke premie en de reguliere (standaard)premie.

Wettelijke rente

De CWS rekent in beginsel wettelijke rente over de materiële schadevergoeding met uitzondering van de reiskosten en verletdagen. Bij deze schadeposten is immers sprake van een standaardbedrag waarin de wettelijke rente al is verwerkt. In concrete gevallen kan de CWS van dit uitgangspunt afwijken, bijvoorbeeld wanneer onduidelijk is wanneer de schade precies is ontstaan.

Verrekening van al ontvangen compensatie en tegemoetkomingen

Uitgangspunt is dat de ouder zoveel mogelijk volledig schadeloos moet worden gesteld voor de aanvullende schade. Daarom wordt van het bedrag aan werkelijke materiële schadevergoeding dat de CWS berekent, de compensatie die de ouder van UHT in de compensatiebeschikking heeft ontvangen voor de materiële schade, afgetrokken. Dit om dubbele compensatie te voorkomen. Bij het berekenen van de totale werkelijke schade, materieel en immaterieel tezamen, wordt er ook

rekening mee gehouden of de ouder al een aanvullend bedrag op grond van de Catshuisregeling heeft ontvangen (een aanvulling op de compensatie tot het bedrag van € 30.000) en/of een tegemoetkoming vanwege een onterechte opzet/grove schuld kwalificatie heeft ontvangen. Ook wanneer de ouder langs een andere weg al ondersteuning heeft ontvangen, bijvoorbeeld van de gemeente of via de schuldenregelingen, wordt hier bij de vaststelling van de aanvullende werkelijke schade rekening mee gehouden.

Afronden

De afzonderlijke materiële schadeposten worden niet afgerond. De totale aanvullende schade wordt naar boven toe op hele bedragen afgerond. Een voorbeeld: € 20.451,13 wordt afgerond naar € 20.452.